

Ervede Behandling af „Forflag til Lov om Fritagelse for Brug af Stempel Papir til de Obligationer, som udstedes for Prioritetslaan, der optages i Anledning af forskjellige Fernbaneanlæg m. m.“

(2den Behandling findes i Tidenden Spalte 852—53).

Intet Endringsforslag var stillet. Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse fattes under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordret, fattes Lovforslaget (se Tillæg C.) under Afstemning og vedtoges enstemmig med 68 Stemmer.

Formanden: Disse 3 nu vedtagne Lovforslag blive derefter at tilstille Statsraadet.

Man gif endelig til den under Nr. 4 paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Første Behandling af „Forflag til Lov om Besættelsen af Præsteembeder i Folketirken.“

(Løvforslaget findes i Tillæg A. Spalte 1767 ff.)

Høgsbro: Dette Forflag har været behandlet saa ofte og udførligt her i Thinget, at jeg vilde anse det for urigtigt, om jeg nu for Tiden vilde indlade mig paa at begrunde dets Enkeltheder eller endog blot de Grundtanter, der bære det. Hvad der for Diebliffet maa interessere Thinget mest, er vistnok at lære at kjende Ministerens Stilling til Forflaget, og jeg turde derfor maaste tillade mig at rette en Opfordring i saa Henseende til den høitærede Minister.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag behøver jeg vist neppe nærmere at udtale for det høie Thing, hvad det alt har kunnet slutte sig til af mine Uttringer i Gaar, at jeg er fuldstændig enig i det Princip, der ligger til Grund for Lovforslaget, at Menighederne maa komme til at faae en Indflydelse paa Valget af deres Præster. Det er Noget, der stemmer fulkommen overens med, og som De ville have set af det Lønningsforslag, jeg har tilladt mig at forelægge. Men jeg udtalte tillige i Gaar, at jeg satte saa stor Pris paa, at Tienden kunde blive bevaret i alt Fald i det Væsentlige for Præsterne, at jeg dertil knyttede min fremtidige Stilling til en Lov om Menighedernes Delagtighed i Valget af deres Præster, idet jeg gif ud fra, at det var af Betydning, at Menighederne maatte have Tydelsen af, at det var deres egen Præst, i hvis Valg de del-

toget. Det er saaledes klart, at først naar dette Spørgsmaal er afgjort enten til den ene eller den anden Side, vil jeg ret kunne stille mig lige overfor Lovforslaget, men jeg tror dog, at det er rigtigst allerede paa Sagens nuværende Standpunkt at erklære, at jeg ikke kan gaa ind paa den praktiske Udførelse af Principet, saaledes som det foreligger i det nærværende Lovforslag. Vi staa her overfor et Spørgsmaal, der er lige saa stort og vanskeligt som, og paa en Maade maaste endnu vanskeligere end, Spørgsmaalet om Præsternes Lønning. Jeg behøver ikke at gjentagde i det høie Things Erindring, da den ærede Ordsfører for Forlagsstillerne allerede har gjort det, hvor mange Gange det har været til Forhandling, og hvor forskjellige Anstuelser der har gjort sig gjældende desangaaende, men jeg skal tillade mig i det Hele at udtale, at jeg maa anse det for lidt misligt samtidig at tage to saa overordentlig store og vigtige Spørgsmaal under Forhandling. Jeg for min Del stulde ønske, at man først ordnede det ene Spørgsmaal (Lønningsagen) og senere det andet (Valgsagen). Jeg tror, at man derved vilde gaa roligere og sikrere frem paa Reformernes Vej. Jeg maa gjentage, at jeg er fuldstændig enig i, at Menighederne maa have en Indflydelse paa Valget af deres Præster, og jeg for min Del skal i sin Tid gjøre, hvad der staaer i min Magt, for at denne Sag kan blive ført til Ende.

Høgsbro: Maaste jeg dog maa bemærke, at jo nærmere Forbindelsen er mellem den Sag, som omhandles i Lønningsforslaget, og den Sag, der omhandles — og den ærede Minister udtalte jo udtrykkelig, at han sandt, at der er en meget nær Forbindelse mellem dem —, desto naturliger maa det være at lade disse to Sager gaa ved Siden af hinanden, og jeg kan heller ikke se, at der kan være nogen stor Vanskelighed derved, efterat Sagerne gjentagende og udførlig have været drøftede her samtidig med hinanden, og det efter Forflag fra selve Regeringen. Jeg kan derfor heller ikke tro Andet, end at den ærede Minister maatte kunne enes med os om en samtidig Behandling, hvis Thinget maatte beslutte at lade en saadan finde Sted i denne Samling som i tidligere. Jeg beklager, at den ærede Minister ikke nærmere udtalte sig om, hvilket Grundlag han mente at kunne slutte sig til af de to, der have været omstridte, enten det, som hans Forgænger fremlagde og Landsthinget sluttede sig til, eller det andet, som Folkethinget sluttede sig til, eller om han maaste har tænkt sig et helt nyt Grundlag; thi derved kunde denne Forhandling vistnok have faaet et noget rigere og frugtbarere Indhold. I alt Fald haaber jeg, at det vil kunne lykkes under den senere Behandling, navnlig 2den Behandling eller maaste i et Udvalg, at komme til en nærmere Forstaelse med den ærede Minister,